

Sygnatura akt VI Ka 615/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **20 lipca 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Natalia Skalik-Paś

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2018 r.

sprawy **J. K.**, syna T. i M.

ur. (...) w G.

obwinionego z art. 26 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 18 kwietnia 2018 r. sygnatura akt III W 1284/17

na mocy art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw i art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt VI Ka 615/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2018 r. sygn. akt III W 1284/17, Sąd Rejonowy w Gliwicach uznał obwinionego J. K. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 26 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i wymierzył mu karę 700 zł grzywny. Zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa wydatki i opłatę.

Wyrok w całości zaskarżył apelacją obrońca obwinionego.

Zarzucając wyrokowi: obrazę przepisów prawa materialnego a to art. 26 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, błąd w ustaleniach faktycznych oraz obrazę przepisów postępowania a to art. 4 kpk, art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpw domagał się zmiany wyroku i uniewinnienia obwinionego, ewentualnie uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji poprawnie przeprowadził wszystkie niezbędne dowody. Nie nasuwa zastrzeżeń także ich ocena a tym samym poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy stwierdza, że wszystkie niezbędne dla rozstrzygnięcia dowody zostały przez Sąd I instancji prawidłowo przeprowadzone.

Wprawdzie apelujący dopatruje się obrazy art. 4 kpk ale zarzut jest oczywiście chybiony.

Trzeba zauważyć, że przepis ten nakłada na organy procesowe obowiązek badania istotnych dla sprawy okoliczności, niezależnie od tego czy owo badanie przyniesie korzyść oskarżonemu, czy też stanie się wręcz przeciwnie. Innymi słowy organ procesowy ma obowiązek przeprowadzania dowodów, których celem jest ustalenie istotnych dla sprawy okoliczności także poza inicjatywą dowodową strony. Oczywiście w razie ustalenia jakichś okoliczności organ procesowy ma obowiązek wziąć je pod uwagę (uwzględnić). Analiza uzasadnienia wyroku w powiązaniu z materiałem dowodowym nie pozwala na przyjęcie, że Sąd I instancji zaniechał badania jakichś okoliczności, albo też badanych okoliczności nie uwzględnił. Trzeba przy tym stwierdzić, że obrońca oskarżonego nie próbował nawet wskazać jakich to okoliczności Sąd I instancji nie badał albo jakich zbadanych okoliczności nie uwzględnił. Powołał się jedynie na to, że świadek K. K. składał zeznania, w których przeczył sobie. Powoływał się na to, że w sferze prawa administracyjnego (...) oraz Gmina S. pozostają w tożsamości podmiotowej.

Zarzut obrazy art. 7 kpk jest o tyle niezrozumiały, że nie wiadomo jakie dowody i dlaczego zostały przez Sąd I instancji niewłaściwie ocenione. Apelujący pisze bowiem o zupełnie innych okolicznościach, niż te które zostały uwypuklone przez Sąd I instancji. Pisze bowiem apelujący o współpracy firmy obwinionego z Gminą S. i zakładem budżetowym o nazwie Zakład (...) w S. tymczasem zarówno w opisie czynu przypisanego jak w uzasadnieniu wyroku jest mowa o tym, że obwiniony rozpowszechnił nieprawdziwe wiadomości o świadczonych przez jego firmę usługach – współpracy z Urzędem Miasta i Gminy S..

W żadnym wypadku nie można mówić o tożsamości podmiotowej między gminą, zakładem budżetowym gminy a urzędem gminy. Urząd Miasta (Gminy) jest niczym innym jak wykwalifikowaną jednostką gminy świadczącą pomoc władzy wykonawczej, w tym wypadku burmistrzowi Miasta S.. Współpracy z tymże urzędem obwiniony w żaden sposób nie wykazał. Nie może być zatem mowy o naruszeniu wskazanych przepisów.

Nie jest trafny także zarzut pierwszy. Bez wątplenia strona internetowa, o którą chodzi to sposób rozreklamowania usług firmy (...). Jej celem jest tylko i wyłącznie reklama, czyli zamiar pozyskania jak największej możliwie liczby odbiorców oferowanych usług. Jest to zupełnie jednoznaczne z zamiarem korzyści majątkowej. Nie sposób sobie wyobrazić, by ten cel nie przyświecał obwinionemu. Co się tyczy zarzutu drugiego to niestety nie można zrozumieć o co apelującemu chodzi. Wszystko co pisze obrońca obwinionego na ten temat sprowadza się do tezy, że nie ma jednoznacznych podstaw do ustaleń, że obwiniony się zarzucanego mu czynu dopuścił.

Nie mógł zatem Sąd Okręgowy wydać orzeczenia uniewinniającego obwinionego. Nieporozumieniem jest wniosek alternatywny tj. o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, skoro takie rozstrzygnięcie jest wyłączone zgodnie ze zdaniem drugim art. 437 § 2 kpk.

Sąd Okręgowy jednocześnie nie znalazł podstaw do ingerencji w rozstrzygnięcie o karze, bowiem kara orzeczona przez Sąd I instancji w żadnym wypadku nie może być uznana za rażąco niewspółmiernie surową.

Konsekwencją nieuwzględnienia apelacji było obciążenie obwinionego wydatkami za postępowanie odwoławcze i opłatą za II instancję.